

facile colligitur, si omnes transformationes propriae formae (F) in (G) habeantur, ex his omnes repraesentationes ipsius M per (F) ad valorem N pertinentes sequi. Vnde quaestio de repraesentationibus numeri dati per formam datam (in quibus indeterminatae valores inter se primos nanciscuntur) inuestigandis, reducta est ad quaestionem de inueniendis omnibus transformationibus propriis formae illius in datam aequivalentem.

Applicanda iam ad haec, ea quae in art. 162 docuimus, facile concluditur: Si repraesentatio aliqua numeri M per formam (F) ad valorem N pertinens sit haec: $x = a, y = \gamma$: formulam generalem omnes repraesentationes eiusdem numeri per formam (F), ad valorem N pertinentes, comprehendentem fore hanc: $x = \frac{at - (ab + \gamma c)u}{m}, y = \frac{\gamma t + (aa + \gamma b)u}{m}$, vbi m divisor communis maximus numerorum $a, 2b, c$; et t, u omnes numeri, indefinite, aequationi $tt - Duu = mm$ satisfacientes.

170. Si forma (a, b, c) ancipiti alicui aequivalens, adeoque formae ($M, N, \frac{NN - D}{M}$) tam proprie, quam improprie, siue tam formae ($M, N, \frac{NN - D}{M}$), quam huic ($M, -N, \frac{NN - D}{M}$)

$\dagger \mu \neq 0$. Sed ex duabus aequationibus $mu + nv = m\mu + n\nu$, $\mu(mb + nc) - \nu(ma + mb) = \mu^2(mb + nc) - \nu^2(ma + nc)$, facile deducitur esse aut $M = 0$ aut $\mu = \mu^2, \nu = \nu^2$. As $M = 0$ iam exclusimus.

proprie: repreaesentationes numeri M habebuntur per formam (F), tam ad valorem N , quam ad valorem $-N$, pertinentes. Et vice versa si plures repreaesentationes numeri M per eandem formam (F), ad valores *oppositos* expr. \sqrt{D} (mod. M), N , $-N$, pertinentes habentur: forma (F) formae (G) tam proprie quam impro- prie aequiualens erit, formaque anceps assignari poterit, cui (F) aequiualeat.

Haec generalia de repreaesentationibus hic sufficient: de repreaesentationibus, in quibus indeterminatae valores inter se non primos habent, infra dicemus. Respectu aliarum pro- prietatum, formae quarum determinans est ne- gatiuus prorsus alio modo sunt tractandae, quam formae determinantis positiui: quare iam vras- que seorsim considerabimus. Ab illis tamquam facilioribus initium facimus.

171. PROBLEMA. *Proposita forma quacunque* (a, b, a') *cuius determinans negatiuus*, $= -D$, *designante D numerum posituum, inuenire formam huic proprie aequiualem*, (A, B, C), *in qua A non* $> \sqrt{\frac{4}{3}D}$, *B non* $> \frac{1}{2}A$, *C non* $< A$.

Solutio. Supponimus in forma proposita non omnes tres conditones simul locum habere: a- lioquin enim aliam formam quaerere opus non esset. Sit b' residuum abs. min. numeri $-b$, secundum modulum a^{**}), atque $a'' = \frac{b' b' + D}{a'}$,

* Obseruare conuenit, si formae alicius (a, b, a') terminus primus vel ultimus a vel a' sit $= 0$, ipsius determinantein esse quadra- tum posituum: quare illud in easu praesenti euenire nequit. — Ex simili ratione termini exteri a, a' formae determinantis negati- ui, signa opposita habere non possunt.

qui erit integer quia $b'b' \equiv bb$, $b'b' + D \equiv bb + D \equiv aa' \equiv 0 \pmod{a'}$. Iam si $a'' < a'$, fiat denuo b'' resid. abs. min. ipsius — b' secundum mod. a'' , atque $a''' = \frac{b''b'' + D}{a''}$. Si hic iterum $a''' < a''$, sit rursus b''' res. abs. min. ipsius b'' secundum mod. a''' atque $a^{iv} = \frac{b'''b''' + D}{a'''}$. Haec operatio continuetur donec in progressione a' , a'' , a''' , a^{iv} etc. ad terminum $a^m + 1$ perueniatur, qui praecedente suo a^m non sit minor, quod tandem euenire debet, quia alias progressio infinita numerorum integrorum continuo decrescentium haberetur. Tum forma (a^m, b^m, a^{m+1}) omnibus conditionibus satisfaciet.

Dem. I. In progressionē formarum (a, b, a') , (a', b', a'') , (a'', b'', a''') etc, quaevis praecedenti est contigua, quare vltima primae propriæ aequivalens erit (artt. 159, 160).

II. Quum b^m sit residuum absolute minimum ipsius — b^{m-1} secundum mod. a^m , maior quam $\frac{1}{2}a^m$ non erit (art. 4).

III. Quia $a^m a^{m+1} = D + b^m b^m$, atque a^{m+1} non $< a^m$, $a^m a^m$ non erit $> D + b^m b^m$, et quum b^m non $> \frac{1}{2}a^m$, $a^m a^m$ non erit $> D + \frac{1}{4}a^m a^m$ et $\frac{3}{4}a^m a^m$ non $> D$, tandemque a^m non $> \sqrt{\frac{4D}{3}}$.

Exempl. Proposita sit forma (304, 217, 155) cuius determinans = — 31. Hic inuenitur progressio formarum: (304, 217, 155), (155,